

СЦЕНАРІЙ СВЯТА МАТЕРІ

Добрий день вам, любі мами,
Що зібрались у цій залі,
Раді з святом вас вітати,
Щастя і добра бажати.

“Яке найкраще слово в світі?” –
Раз мудрий хтось питає людей.
“Здоров’я”, – відповів так хворий.
“Ні! Молодість!” – сказав старий.

“Найкраще – хліб!” – жебрак говорить
“Побіда”, – відповів стрілець.
“Найкраще – воля!” – рік невільник.
“Ні, правда!” – обставав мудрець.

Аж тут з куточка обізвався
Сирітка, ще малий хлопчак:
“Найкраще в світі слово “Мама!”
І всі сказали: “Мама! Так”.

Пісня Наталі Май

Роки пролітають, наче хмари голубі,
І життя нам біди посиляє,
Мамо, мамо, хочу я подякувати Тобі,
Мамо, ти у мене лиш одна є!

Приспів:
Мамо, моя рідненька,
Ти, наче сонце, одна єдина!
Мамо, як у дитинстві
Я знов і знову до Тебе лину!

Ти одна пробачиш, зрозумієш все, як є,
Мамо, ти одна у мене віриш,
Теплим поглядом розрадиш серденько моє,
Рани всі загоїти зумієш.

Приспів.

Скільки пережито, скільки пройдено доріг,
Доля то голубить, то лютує.
Та коли мені не милий цілий білий світ,
Лиш Твоя любов мене рятує!

Приспів.

Мамочко моя, рідненька,
Моя кам'яна стіна,
Найрідніша,
Найдорожча людина в світі,
Дякую Тобі за все!

Приспів.

У травні, коли прокидається від сну природа, коли дзвенить у блакиті пісня жайворонка, теплий весняний вітер приносить Свято матері, яке народилося в далекій Філадельфії завдяки зусиллям молодої американки Анни Джарвіс. Вона втратила свою матір. Смерть була раптовою і передчасною. Анна звернулася з листами до конгресменів та Президента Америки, у яких запропонувала раз на рік, навесні, вшановувати матір. Ідею Анни Джарвіс підхопили у світі.

Вперше в Україні, в Галичині, це свято відзначалося в 1929 році. У цей день люди в національному одязі йшли зранку до церкви на богослужіння, а пізніше тисячі дітей під звуки музики, з квітами в руках йшли вулицями міст чи сіл до площі, де відбувалося свято. Пісні, вірші, вистави, виставки виробів, квіти, жарти, сміх були адресовані матерям.

Після 1939 року це свято було заборонене. Але відновлюється Україна, а разом з нею і ті свята, які були дорогими нашому народові. З 1990 року Свято матері повернулося в Україну і святкується у другу неділю травня.

Місяць травень – це місяць Небесної Матері Діви Марії, яка для нашого народу є особливо шанованою, заступницею скривджених і знедолених, яка благословила у хресну путь свого єдиного Сина – Спасителя людства. І сьогоднішнє свято – це свято Божої Матері, матері України і нашої земної матері, яка дала нам життя. Адже саме вони є тими чистими джерелами, з котрих людина живиться від першого свого подиху на цьому світі до останніх днів життя.

Зараз ми запрошуємо усіх до спільної молитви біля фігури Матінки Божої. Нехай Пречиста Діва Марія береже усіх наших матерів.

Усі йдуть до фігури

Мати – всьому початок. Мати – берегиня роду, домашнього вогнища. Саме вона є тією ниточкою, яка єднає всю родину. Вам, любі наші матері, щастя земного, здоров'я доброго, хай горе обминає родини ваші, а Матір Божа вас оберігає.

Дорогі матері! Ваша присутність буде вічною в нашому житті, а добрий приклад впевнено вестиме невідомими стежинами нашого життя. За вас, улюблені матері, – наша повсякчасна молитва та подяка Господеві.

Молитва

Є в мене найкраща на світі матуся.

За неї до тебе, Пречиста, молюся,
Молюся устами, молюся серденьком
До тебе, Небесна Ісусова Ненько.

Благаю у тебе дрібними словами
Опіки і ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю,
Щоб дні їй минали без смутку, без болю.

Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам подай силу,
Щоб вивела діток у світ та й у люди,
Щоб мною раділа – пишалась усюди.

За це ми складаєм в молитві долоні
До тебе, Царице, на сонячнім троні.

(всі повертаються до класу)

Учениця. Ой маю я три матері, та всі три хороші—
Три матері, три квіточки, як три красні рожі.
Перша мати – Непорочна, як лілея біла,
Із дитятком-немовлятком, Пречистая Діва.
Друга мати—це найкраща на світі країна,
Земля наша, наша славна ненька—Україна.
Третя мати—що ж про неї гарного сказати?
Це ласкава, любя, мила, рідна моя мати.
Ой маю я три матері, та всі три хороші,
Три матері, як три квітки, як три красні рожі.

Мама! Мати! Матуся! Скільки спогадів, тепла і ласки таїть це магічне слово, бо називає людину, чия любов не знає меж, чийми грудьми вигадувано цілий світ. Це перше слово, мовлене нами, на все життя залишається дорогим у серці. У хвилини радості й печалі пташкою надій злітає з наших уст, тамує біль.

Рідна мати... Вона—любов, вона—печаль і втіха,
Жива вода на виразки душі.
Поки живе—обереже від лиха,
Завжди підтримає мене.

Рідна мати...
Зоряно й незгасно
Горить у серці повсякчас...
Вона мене виводить на дорогу,
Вона мені просвітлює віки,
Де радість і печаль мого народу
Врослися у вишневій гілці.

Слово «мати»... Вічне й неповторне, як світ. Де б ми не були, що б не робили, та завжди матуся освітлює наш шлях своїм ніжним серцем, відданим своїй дитині. Вона завжди поруч – і в дні важкі, і в дні на щастя щедрі.

Фонограма пісні про маму і танець з мамами

Мати... Матуся... Ненька... З цим словом у нас асоціюється все добре, щире, людське. Це людина, перед якою ми будемо завжди в боргу, будемо завжди цілувати їй руки, які пестили нас у дитинстві, чия душа завжди іде з нами по життю, підтримує нас у години радості й печалі.

Ми безмежно дякуємо вам, дорогі наші матері і просимо вибачення, якщо коли вас засмучуємо.

О матері, про вас лунає ода!
Вам від Творця готова нагорода.
Господь про вашу жертву пам'ятає,
Вас в небесах вінець за це чекає.

Нелегка річ доглянути дитину,
Давати краще, виховати людину.
Лиш вам, о матері, ця річ під силу
І посмішку чарівну мати милу.

Ви не забуті у Всевишнього. О, ні!
Благословенні будуть ваші дні.
Ви їм любов до Бога прививайте,
Настане час, плодів в ділах чекайте.

Прийміть же до землі уклін низький,
Він від душі, від серця, він простий.
Прийміть його від молодих людей,
Від дочок та синів – своїх дітей.

І разом з тим ми хочемо вручити подяки найкращим матерям. **(вручення подяк)**

Материнське серце здатне проймається болем дитини на відстані, журитися долею своїх дітей усе життя. Якби могла–сонечко прихилила б.

У народі кажуть: «Як під сонцем квітам, так з матір'ю дітям». Бо ж справді, мати в хаті – це сонечко, що дає життя всій родині.

Пісня про матір (Зірка з неба впала)

Зірка з неба впала в золоті жита,
Пісня залунала тиха і проста,
Пісня про стежину в отчому краю,
Пісня про матусю рідну мою!

Приспів:

Там, де мама моя,
Там і сходить зоря! (2)
Там, де мама моя,
Там щаслива і я! (2)
Там, де мама моя,
Відступає зима! (2)
Там, де мама моя,
Там і смутку нема! (2)

Очі материнські від зорі ясні
Ранком подарують погляд свій мені,
Руки материнські, її два крила,
Щоб мене матуся обійняли могла.

Низький уклін тобі, кохана,
В цей день великий, люба ненько,
За ті важкі години ранні,
За золоте твоє серденько,
Що все віддало в любім зриві,
Щоб тільки ми були щасливі!

Я часто задумувалась, які ж були мами у дитинстві чи юності. І ми вирішили розробити презентацію «Наші матусі». Увага на екран!

Презентація

Я позбираю зорі з неба
Для тебе, мамо, в каятті,
О люба, сліз уже не треба –
Було їх досить у житті.

Давно безпечно й величаво
Не снів я на твоїх руках.
А дні й літа збігають жваво,
І світиш ти мені в думках.

Любові, віри нас навчала
Журлива, добра, як свята.
В твоїх піснях, як у хоралах,
Моя душа у вись злітала
До стіп розп'ятого Христа.

В твоїх очах – моя надія,
А ніжність, ніби два крила.
Я все здолаю, все зумію,
Щоб ти щасливою була.

Я засвічуся серед ночі
Вікном одним серед села,
Розвидню темінь, як захочеш...
Щоб ти щасливою була...

Зберу нектар з найкращих квітів,
Як та турботлива бджола,
Щоб медом губи обігріти,
Щоб ти щасливою була.

З небес зорину вечорову
Спущу до ніжного чола,
Щоб ти мені всміхнулась знову,
Щоб ти щасливою була.

Нехай вас не понівечить розлука,
Не роз'їдає зайве каяття.
Життя – хоч нележке, а сильна штука.
Життя – це вічно: матір і дитя!

Так, найдорожчі для мами – діти. Невеличкий вияв їхньої уваги і любові приносить велику радість неньці.

Отож, дорогі матері прийміть від нас ці квіти в знак великої подяки за всі турботи, недоспані ночі та безмежну любов.

(під супровід мелодії «Рідна мати моя» діти дарують усім присутнім матерям квіти)

Любі наші матері!
Ми хочемо, щоб ви завжди посміхалися!
І тепер для всіх на втіху
Прозвучить хвилинка сміху.

Гуморески

Йшов автобус на Полтаву
По білету і по праву
Кожен зручно в крісло сів.
Проти ночі на Полтаву
Курс узяв автобус “Львів”
І висловлює бабуся
Водію тривогу-страх:
– Я Лубни проспав боюся,
Розбуди мене в Лубнах!
Не забудь лише синочку!
– Добре, добре!– той прорік.
Сіла бабка у куточку
І схилилася набік.
Та водій аж за Лубнами
Спохвативсь, що винуват.

Розвернув машину з нами
І везе стару назад!
Чортихається, не в дусі,
Хоч із власної вини!
Врешті став – і до бабусі:
– Вигружайтеся! Лубни!
А бабуся із куточка:
– Їдь, синок!– Рукою мах.–
То казала мені дочка:
«З'їж таблетку у Лубнах!»
Мрія про море
У Мартина жінка гарна,
Ще й молодша вдвічі.
Раз вона йому сказала,
Дивлячись у вічі
І поклавши кучеряву
На плече голівку:
– Купи мені Мартиночку,
На курорт путівку.–
Мартин губу закопив
І сказав суворо:
– Та ти ж знаєш, що відпустка
У мене не скоро!
Такі речі, їй же прово,
Аж слухати чудно.
Тобі ж буде там без мене
І скучно, і нудно!
– А я, – каже йому жінка –
Щоб нудьгу розвіять,
Буду сидіть біля моря
І про тебе мріять.–
Мартин її приголубив:
– Ах ти ж моя зоре!
Сиди краще біля мене
І думай про море.

Смішинки

ПІДКАЗАВ

Хлопчику, де мешкає дядько Петро? – питається чоловік у хлопчика, який бігає у дворі.
Той веде незнайомця на десятій поверх, показує на двері:
Дядько Петро живе ось тут. Але зараз його немає вдома, бо він сидить у дворі на лаві.

ДО ТЕЛЕФОНУ

П'ятирічний хлопчик підійшов до телефону:
Так, слухаю.
Поклич тата або маму!
Їх вдома немає.
То, може, ще хтось є?

Так, моя сестра.
Поклич її будь-ласка!
Невдовзі хлопчик знову бере трубку.
Вона дуже важка. Я не можу витягнути її з коляски.

ДРАБИНА

Михайлик прибіг до матері й каже:
Мамо, я перекинув драбину.
Драбину? Швидше скажи про це татові!
Тато вже знає. Він висить на люстрі.

А про те, як господарюється без мами, заспівають нам наші хлопці

Жартівлива пісня

Як вічне є сонце, як вічне є небо, так вічною буде мама і любов до неї. Уклін вам, дорогі
неньки.

Дарунків, золота не маєм,
Щоби до ніг Вам всім зложити,
Однак тут спільно присягаєм,
Що допоки будем жити –
Любов сердець своїх маленьких
Ми Вам дамо, кохана ненько,